

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 3.s.kt.

J.nr.: 2005-12140-157

Sagsbeh.: LCH

Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 56 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 1. april 2005

Spørgsmål 56:

"Hvilke regler gælder i forhold til psykiatriske patienters rettigheder til behandling i forbindelse med tvangsindlæggelser. Er det udelukkende den enkelte læge, der fastsætter den konkrete behandlingsmåde og –varighed, eller kan patienten og/eller den pårørende stille krav om, at patienten skal have tilbudt f.eks. samtaleterapi med faguddannet personale, når denne er i stand til at få udbytte heraf?"

Svar:

Jeg har indhentet følgende bidrag fra Sundhedsstyrelsen:

"En af betingelserne for en tvangsindlæggelse er, at formålet hermed er behandling. Der vil derfor ikke være tale om, at patienten ikke får tilbudt behandling.

En læge er ved behandling af en patient ansvarlig for at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Dette indebærer også, at behandling gives efter informeret samtykke. Såfremt patienten ikke ønsker behandling, må der alene iværksættes behandling (tvangsbehandling), hvis psykiatrilovens betingelser er opfyldt.

I medfør af psykiatriloven har overlægen ansvar for, at der udarbejdes en behandlingsplan for en patient, der indlægges i en psykiatrisk afdeling.

Almindeligvis er der både tale om medicinsk behandling og samtaleterapi."

Jeg kan derudover supplere med, at der er tale om behandlingstilbud, som sundhedspersonerne tilbyder patienten på baggrund af et fagligt skøn. I den forbindelse vil der naturligvis finde en dialog sted mellem patienten og behandlerne, men patienten har ikke krav på en bestemt behandling, f.eks. samtaleterapi.